

בע"ח (חיפה) 37566-10-12 - מוחמד אנטקלי ואח' נ' מדינת ישראל

בע"ח (חיפה) 37566-10-12 - מוחמד אנטקלי ואח' נ' מדינת ישראלמחוזי חיפה
בע"ח (חיפה) 37566-10-12

1. מוחמד אנטקלי

2. אליאס אנטקלי

3. מחמוד חוסיין אנטקלי

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

[07.03.2013]

כב' השופטת יעל וילנר

החלטה

בפני עתירה לגilio ראה חסוה בהתאם לסעיפים 45 ו- 46 לקודמת הראיות.

נגד המבוקשים הוגש כתוב אישום המיחס להם עבירה של חבלה בכונה חמירה.

במסגרת העתירה התבקש בית משפט להורות כי תגולה למבקשים זהות האדם אשר מסר למשטרה את המידע המתוועד בדו"ח ידיעה מס' **-145-0274. וזאת על מנת שההגנה תוכל בזמןו לעדות בבית המשפט. עוד מבקש להורות על חשיפת המילים המחוקקות בדו"ח הידיעה הנ"ל.

לחילופין, ביקשו המבוקשים 1 ו-2 להורות על חשיפת זהות האדם ובמקום זאת להורות כי אותו אדם יבוא לעדות בבית משפט על ידי המأشימה באופן שתישמר זהותה החסוה.

המשיבה מתנגדת לבקשה.

במהלך הדיון חזרו ב"כ המבוקשים על הבקשה והוסיפו וטענו כי חשיפת זהות המידע וממן אפשרות לזמן לעדות וכן חשיפת המילים המחוקקות, יסייעו בידי המבוקשים לבסס את הגנתם ואת טענתה ההפלה והעלילה העומדת בסיסי ההגנה. המבוקשים טענו כי המידע המודיעיני עומד בסתרה לעדותה של המתalon ועל כן יש חשיבות מרובה לאפשר להם לחקור אותו ולהשוף בפניהם את המידע החסוי. לטענתם איזון ראי בין האינטרסים המנוגדים מוליך למסקנה כי יש להיעתר לעתירה.

לאחר ששמעתי את באי כוח המבוקשים, קיימתי דיון בדילתיים סגורות בנוכחות רצץ המידע ובאות כוח המأشימה.

נערכ פרוטוקול דיון אשר הושם בcapsfat מפהאת חסינו.

לאחר ששמעתי את רצץ המידע אשר השיב לכל שאלותיו ובין היתר לשאלות שביקשו ב"כ המבוקשים לשאול, שוכנעתי כי יש לדחות את העתירה, זאת לאחר שב"כ המأشימה הסכימה לחשוף את המידע לפיו "האמור בידיעה לגבי הדקירה הוא הסקת מסקנה של המקור".

עינתי בידעה המלאה ושמעתי פרטים לגבי זהות המידע ולגביה תוכן הידיעה שמסר ושובנעת כי זהות המקור כמו גם חומר החקירה שלגביו חל החיסון, אינם חיוניים להגנת הנאשמים ואין בהם פוטנציאל ראייתי, אשר יכול לשיע בידי הנאים לתמוך בגרסתם.

עוד שוכנעתי כי יש בחשיפת זהות מוסר המידע, במישרין או בעקיפין, כדי להעמידו בסכנה ממשית] וכי סכנה זו תעמוד גם אם זהותם תסועה באמצעותaalha ואחרים.

בנסיבות אלה, ובהתחשב בהסכם המשיבה לחשוף את המידע כאמור לעיל, איזון ראי בין שני האינטרסים המנוגדים - מחד גיסא, אינטרס הנאשמים לקיום הליך הוגן, ומצד גיסא, האינטרס הציבורי בשמירה על בטחונו של המקור והימנעות מחשיפת חומר החקירה - מוליך למסקנה כי יש לדחות את העתירה.

אשר על כן, העתירה נדחתה.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשע"ג, 07 מארץ 2013, בהעדר הצדדים.